15-§. Dunyo aholisining geografik va antropologik klassifikatsiyasi

Har bir fan tarmogʻi mazkur fanning asosiy tadqiqot predmeti toʻgʻrisidagi ma'lumotlarni yigʻish va ularni tizimlashtirish hamda klassifikatsiyalashdan boshlanadi. Lekin klassifikatsiyalash barcha uchun umumiy va turli maqsadlarni oʻzida qamrab olgan boʻlmogʻi hamda oʻz tabiatiga klassifikatsiya qilinayotgan ob'ektining tuzilishini toʻliq aks ettirgan holda mavjud prinsiplar va dasturlarga mos kelmogʻi zarur. Odatda, klassifikatsiyalash natijasida qator yangi qonunlar va qonuniyatlar, nazariyalar va konsepsiyalar yaratiladi. Bu ma'noda etnologiya fani ham mazkur mulohazalardan mustasno emas.

Dunyo xalqlarini ma'lum bir tarzda etnik tasniflash talab qilganligi bois, yuqorida ta'kidlab oʻtilganidek, ular geografik joylashuviga, antropologik tuzilishiga, til guruhiga, xoʻjalik an'analariga hamda diniy e'tiqodiga koʻra tasniflanadi.

XIX asr oxirida nemis olimlari (L. Frobenius, boshqalar) va keyinchalik ameri-F. Grebner kalik antropologlar (K. Uissler, A. Kryober) dunyo mintagalarini madaniy rivojlanish – «madaniy mintaqalar», hududlarga boʻlishni ishlab chiqqanlar. Sobiq sovet ittifoqi etnografiyasida ushbu ilmiy an'ana «xoʻjalik madaniy tiplari», «tarixiy-madaniy viloyatlar» kategoriyalarida oʻz aksini topgan. Bu borada rus etnograflari V. G. Bogoraz, S. P. Tolstov, M. G. Levin, N. N. Sheboksarov ishlarini alohida ta'kidlab o'tish joizdir. Toʻgʻri, bugungi kunda bunday tasniflanish, ayrim gʻarb olimlari tomonidan jiddiy tanqid ostiga olinishiga qaramay, hali hanuz ilm olamida butkul o'z mavgeini yo'gotgan, deb aytib bo'lmaydi. Shu bois biz quyida ushbu tasniflashga biroz kengroq toʻxtalib o'tamiz.

Geografik klassifikatsiya etnologiyaga ham xos xususiyat boʻlib, unda xalqlarning bevosita yashayotgan mintaqalari bilan bogʻliq tarzda talqin qiladi.

Geografik tasniflash natijasida turli xalqlar yashagan shartli geografik mintagalar nomi paydo boʻladi. Xuddi shunday tarzda «Markaziy Osiyo xalqlari», «Sharqiy Yevropa xalqlari» kabi nomlar paydo boʻlgan. Bunday tarzda xalqlarni geografik umumlashtirib tasniflash faqatgina geografik tasniflash uslublari, etnik prinsiplar bilan ma'lum ma'noda mos kelgan taqdirdagina bajariladi. Xalqlarni bu tarzda tasniflash prinsiplari garchi fanda keng qoʻllanilishiga qaramay, xalqlarning kelib chiqishi, ularning shakllanishi, xoʻjalik yuritish an'analari, ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyoti muammolariga javob bermaydi. Biroq xalqlarni turli hududlar boʻyicha umumlashtirish va etnoslarni turli hududlar boʻyicha taqsimlagan holda tasniflash imkonini beradi. Shu bois bunday tasniflash yordamchi xususiyat kasb etadi va xalqlarni guruhlashtirishdagi boshqa me'yorlar bilan mos kelgandagina, ya'ni boshqacha aytganda, katta-katta mintagalar misolidagina qoʻllaniladi. Xalqlarni klassifikatsiyalash ichki viloyatlardan voz kechishni talab qiladi.

Yer yuzidagi barcha mamlakatlar tomonidan qabul qilingan yagona geografik tasniflash mavjud emas. Bu borada eng sodda boʻlinish tarzida Avstraliya va Okeaniya xalqlari, Osiyo xalqlari, Amerika xalqlari, Afrika xalqlari, Yevropa xalqlari deb boʻlinishni keltirishimiz mumkin. Umuman olganda dunyo xalqlari quyidagi geografik koʻrinishda tasniflanadi:

- I. Avstraliya va Okeaniya. 1) Avstraliya va Tasmaniya, 2) Melaneziya, 3) Polineziya 4) Mikroneziya.
- II. Osiyo. 1) Gʻarbiy (yoki Old) Osiyo, 2) Janubiy Osiyo, 3) Janubi-Sharqiy Osiyo, 4) Sharqiy Osiyo, 5) Markaziy Osiyo.

III. Amerika. 1) Shimoliy Amerika, 2) Markaziy Amerika, 3) Janubiy Amerika.

IV. Afrika. 1) Shimoliy Afrika, 2) Janubiy Afrika.

V. Yevropa: 1) Sharqiy Yevropa, 2) Janubiy Yevropa, 3) Gʻarbiy va Markaziy Yevropa, 4) Shimoliy Yevropa.

Xoʻjalik-madaniy tiplar — jahon xalqlarining ibtidoiy jamiyat davri (qadimgi tosh, bronza va temir asrlari)dagi ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyoti, turlicha tabiiy sharoitda joylashishi va moslashishi ularning hayotida turli tipdagi xoʻjalik-madaniyatlarni vujudga keltirgan edi. Xoʻjalik-madaniy tiplar dastavval muayyan jamiyatda ustuvor ishlab chiqarish bilan bogʻliq boʻlib, har bir tarixiy davrda kishilarning tevarak-atrofdagi muhit bilan aloqa xarakterini belgilaydi.

Mazkur tiplar kishilarning mashgʻuloti va ishlab chiqarish qurollari, turarjoylari va uy-roʻzgʻor jihozlari, taomlari va kiyim-kechaklari, transport vositalari va boshqa tiplarga qarab, muayyan jamiyatning ijtimoiy tuzumini ham aniqlash mumkin. Ma'naviy madaniyat xususiyatlari, asosan, urf-odatlarda, tasviriy san'atda, e'tiqodi va folklorida yorqin namoyon boʻladi. Xoʻjalik-madaniy tiplarning birligi va oʻzaro bogʻliqligi muayyan ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyot va bir-biriga yaqin geografik muhit bilan bogʻliq boʻlib, oʻzgaruvchan xarakterga ega.

Eng qadimgi davrlarda paydo boʻlgan etnoslarning xoʻjalik-madaniy tipi issiq tropik va subtropik iqlimli oʻlkalardagi ovchilik, terib-termachilik va sohillardagi baliqchilikdir. Namli tropik va subtropik joylarda ikkinchi xoʻjalik-madaniy tipi ichki issiq iqlimdagi qoʻl mehnatli dehqonchiligi tarqalgan boʻlib, bunga qisman ovchilik-terimchilik va baliqchilik xoʻjaliklari ham yordamchi hisoblangan. Iqtisodiyot va texnika taraqqiyotida yangi sifat yaratgan uchinchi xoʻjalik-madaniy tipi motiga dehqonchilik bilan chorvachilik qoʻshilishi natijasida paydo boʻlgan edi.

Keyingi davrdagi fan-texnika taraqqiyoti butun jahondagi an'anaviy xoʻjalik-madaniy tiplarga jiddiy oʻzgartirishlar kiritdi. Yevropa va Amerikadagi eng rivojlangan mamlakatlarda aholining koʻpchiligi industrial sohaga jalb etildi, an'anaga aylanib qolgan qishloq xoʻjaligi oʻrniga yuksak taraqqiy etgan tovar dehqonchiligi va intensiv chorvachilik, plantatsiyali qishloq xoʻjaligi paydo boʻlgan edi. XX — XXI asr boshlarida an'anaviy xoʻjalik-madaniy tiplar barham topa boshladi va saqlanib qolgan belgilari yangi mazmun bilan boyidi.

Xalqlarning antropologik klassifikatsiyasi. Vatanimizda va xorijda e'tirof etilgan ilmiy an'anaga koʻra antropologiya fan sifatida insoniyatning kelib chiqish tarixini, uning evolyutsiyasi, irqlarning kelib chiqishini hamda turli xalqlarning morfologik va jismoniy xususiyatlarini oʻrganadi. Antropologik tasniflashda turli etnik guruhlar va xalqlarning madaniy xususiyatlari emas, balki biologik xususiyatlariga va genetik-qarindoshlik prinsiplariga asosiy e'tibor qaratiladi. Biroq genetik aloqadorlik prinsiplari insonlarni ma'lum bir tasniflarga bo'lish imkonini bermaydi. Shu bois etnologiyada turli xalqlar orasidagi qon-qarindoshlik aloqalari tarixini tahlil etishda koʻplab uslublardan foydalaniladi. Koʻpincha etnologlar antropologik klassifikatsiyaning asosini tashkil qiluvchi etnoslarning irqiy farqlarini asos qilib olishadi.

Insoniyat biologik tuzilish jihatdan umumiylikka ega va yer yuzidagi barcha insonlar bir biologik turga mansubdir. Lekin dunyoning mavjud etnik manzarasi turli mintagalarda yashayotgan insonlar tana tuzilishi, rangi, soch turi, yuz-qiyofasiga koʻra rang-barang, ya'niki antropologik tuzilishiga ko'ra turli-tuman koʻrinishga ega. Insonlar orasidagi oʻzaro farqli xususiyatlar irgiy tasniflash orgali tahlil gilinadi. Irqiy tasniflashda insonning soch shakli, uchlamchi soch goplami, teri tuzilishi, sochning rangi, koʻz rangi, bo'yi, tananing proporsiyasi, tana bosh qismining tuzilish shakliga koʻra farqlanadi. Umuman olganda, irqlar deb genetik qon-qarindoshlik munosabatlari asosida tashqi tana tuzilishiga koʻra oʻxshash boʻlgan hududiy birlashgan kishilar guruhiga aytiladi. Antropologik jihatdan hozirgi xalqlar vatanimiz va xorijiy antropologiya fanida toʻrtta katta irqqa – negroid (afrikan), yevropoid (yevroosiyo), mongoloid (osiyo-amerika) va avstroloid (okeaniya) irglariga boʻlinadi.

Irqlarga xos umumiylik muhim toʻrt xususiyati bilan ajralib turadi.

- 1. Barcha populyatsiyalar jismoniy tipdagi qarindoshlik bilan chegaralangan.
- 2. Jismoniy koʻrinishlardagi umumiylik irsiyat qonuniyatiga asoslanadi.
- 3. Populyatsiya uchun biologik tarix umumiyligi xos.
- 4. Xar bir irq uchun ma'lum bir geografik mintaqa xos bo'ladi.

Umuman olganda irqlarning farqli xususiyatlari sifatida quyidagi irqiy alomatlarni koʻrsatish mumkin.

Yevropoid irqiga mansub kishilarning terisi oq yoki bugʻdoyrang, sochlari turli-tuman toʻgʻri va toʻlqinsimon, koʻpincha mayin boʻlib oʻsadi va yuz hamda tanani jun qoplagan boʻladi. Burni tor, lablari oʻrtacha yoki kichik hajmda boʻladi. Koʻzlari turli-tuman rangda va bosh miya suyaklari oldinga boʻrtib chiqmagan.

Avstroloidlar terisining rangi qoramtir, sochlari qora toʻlqinsimon, jingalak va qattiq, yanoq va bosh suyaklari oldinga chiqqan, burunlari katta, lablari qalin boʻladi. Yuzlari va tanasi jundor.

Mongoloidlarda esa teri rangi sariqroq yoki toʻq bugʻdoyrang, sochlari esa toʻgʻri shaklda qattiq boʻladi. Soch va koʻzlarning rangi qora yoki toʻq jigarrang, erkaklarda soqol va moʻylov biroz kechroq chiqadi va koʻpincha siyrak boʻladi. Yuzi keng va yanoq chanogʻi qattiq chiqadi, burun esa unchalik katta boʻlmaydi. Amerikaning mongoloid aholisida teri rangi sariq rangda boʻladi.

Negroidlarning sochi qora, tim qora rangda, jingalak va koʻpincha qattiq hamda shakliga koʻra toʻgʻri boʻladi. Soqol va moʻylovlari xuddi mongoloidlarnikiga oʻxshash tarzda yomon oʻsadi. Koʻzlari ba'zida qisiq boʻladi. Burunlarining kengligi juda katta boʻlib, deyarli balandligi bilan teng boʻlgan. Yuzlari kichkina va tor koʻzlari esa yevropaliklarnikiga oʻxshash keng ochiq boʻladi.

Irqlarning tarqalish mintaqasi. Yevropoidlar bugungi kunga kelib nafaqat Yevropada joylashgan, balki ular Shimoliy Afrikaning barcha hududida (jazoirliklar va misrliklar), Osiyoning gʻarbida (turklar va arablar), Sibirda ruslar va deyarli barcha Kavkaz mintaqasida, Oʻrta Osiyoda, Iroq, Afgʻoniston va Hindistonda ham keng tarqalgan. Oxirgi 400 yil ichida Shimoliy Amerika va Janubiy Amerika mamlakatlarining asosiy aholisini yevropoid irqiga mansub kishilar tashkil qilgan.

Yevropada soʻnggi paleolit va mezolit davridanoq mahalliy tabiiy sharoitga moslashgan yevropoid irqining ikki tipi shakllangan. Bular: oq tanli, malla rang sochli, koʻk koʻzli blandinlar boʻlmish shimoliy yevropoid tip va qora toʻlqin sochli, qora koʻzli oq badan bryunetlardan iborat janubiy yevropoid tipini tashkil qiladilar. Mazkur irqiy guruhlar oraligʻida turgan oʻrta tip (shoten) har ikki tipning ham belgilarini saqlab qolgan. Keyinchalik Yevropaga kirib kelgan moʻgʻullar ayrim etnoslarda oʻz izini qoldirgan. Bunga Skandinaviyada yashovchi mongoloid belgilariga ega boʻlgan loparlar misol boʻla oladi.

Negroidlar hozirgi kunga kelib Afrikada yashashadi, Tinch okeanining koʻplab orollarida, oʻz navbatida ularning koʻplari Amerika qit'asiga mustamlakachilik tuzumi davrida majburan qul qilib olib kelingan va ularning avlodlari hozirda ham Amerikada koʻplab istiqomat qiladilar.

Avstroloidlar koʻp xususiyatlariga koʻra negroidlarga oʻxshash boʻlib, Avstraliya va Melaneziyada yashashadi.

Mongoloidlar (osiyo shoxi) Xitoy, Vetnam, Yaponiya, Indoneziya va Filippinda yashashadi. Ularga qozoqlar, qirgʻizlar va Uzoq Sharq hamda Shimolning mahalliy xalqlari ham kiradi.

Mazkur toʻrtta katta irq taxminan 25 ta kichkina irqlar (ularni ba'zida etnogenetik shahobchalar yoki lokal irqlar ham deb aytishadi) ga boʻlinadi. Katta va kichkina irqlar orasida oraliqdagi irqlar ham mavjud. Misol uchun, negroidlar va yevropoidlar orasida – efiopiyaliklar va mulatlar; mongoloidlar va avstroloidlar orasida Janubiy Osiyo irqi – yaponlar va shu kabilarni koʻrsatish mumkin. Efiopiyaliklarning yuzlari ularning qoʻshnilari boʻlgan arablar bilan bir xil shaklda boʻlsa-da, terilarining rangi qora, negroid irqi terisiga oʻxshash oʻta yorqin emas. Yaponlarda bir vaqtning oʻzida avstroloidlarga, mongoloidlarga va yevropoidlarga xos alomatlarni kuzatish mumkin.

Umuman olganda, irqiy farqlarni ma'lum bir guruh yoki jamiyat a'zolari tomonidan muhim deb hi-

soblanadigan jismoniy farqlanish tarzida tushunish lozim. Masalan, tana rangi bu ma'noda ko'pincha muhim deb hisoblanadi, soch rangi esa bunday deb hisoblanmaydi. Irqchilik — ma'lum tashqi qiyofaga ega bo'lgan shaxslarga ma'lum tug'ma insoniy va axloqiy xususiyatlar xos, deb hisoblashdir. Irqchi — bu ma'lum turdagi insonlarga xos bo'lgan ustunlik yoki kamchilikning biologik izohi mavjudligiga ishonuvchi kimsadir.

16-§. Lingvistik klassifikatsiyalash

Sayyoramizda yashovchi turli-tuman xalqlarning shakllanishida va ularni farqlashda til ham muhim ahamiyat kasb etadi. Til birligiga qarab ayrim xalqlar, etnik guruhlar aniqlanibgina qolmay, koʻpincha til asosida nom ham beriladi. Dunyo xalqlarining til boyligi juda boy va oʻz navbatida juda ham murakkab hisoblanadi. Biroq lingvistik klassifikatsiya bir qator kamchiliklardan ham xoli emas. Jumladan, lingvistik tahlil orgali bir necha tillarda soʻzlashuvchi xalqlarni (misol uchun yahudiylarni), yoki oldingi tillaridan farqli tilda soʻzlashuvchi etnoslarni (misol uchun irlandlarni)tasniflash me'yorlariga solish qivindir. Shunga qaramay lingvistik klassifikatsiyalashning koʻplab ijobiy jihatlari mavjud. Avvalo, bunday klassifikatsiyalashni qoʻllash natijasida yoki umumiy kelib chiqishiga ega boʻlgan xalqlar yoki uzoq muddat doimiy madaniy-lingvistik aloqada boʻlgan xalqlar bir guruhga kiradi.

Lingvistik tasnif tarixiy-qiyosiy oʻrganish orqali aniqlanadi. Qolaversa, etnoslarning turli klassifikatsiyalari orasida etnosning tiliga qarab tasniflash muhim tasniflashlardan biri hisoblanadi. Shunki aynan lingvistik tasniflash orqali ma'lum bir